

[Lysholt Hansen.]

hvad bibliotekernes samlede udgifter har været, er naturligvis rigtige. Vi fik en ny lov i 1964, i 1965-66 var udgifterne samlet 117 mill. kr., og man påregner, at de i 1975-76 bliver 670 mill. kr. Men det er da en ret, som kommunerne har, og det er dem, der har bestemt, hvor meget de vil ofre på det. Det er bestemt ude omkring, det er ikke bestemt herindefra. Jeg synes lige, det skal siges.

Jeg må da lige sige til hr. Poulsgaard, at han har totalt misforstået, hvad det hele drejer sig om, hvis han tror, det er de små, fattige kommuner, der kommer til at betale gildet, som han siger. Det er det nemlig ikke. Det er Københavns kommune, der først og fremmest kommer til at betale.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun understrege det, som hr. Lysholt Hansen sagde nu til sidst. Hr. Poulsgaard må vist ned at læse på lovforslaget en gang til. Det er først og fremmest, ikke alene Københavns kommune, men i al almindelighed de store, rige kommuner, der her stilles over for større selvfinansieringskrav.

Nu er det allerede sagt heroppefra tidligere af en ordfører, at ministeren brugte ret voldsomme ord, og jeg beklager også, at ministeren har været nødt til at tage de store bogstaver frem i anledning af dette forslag. På et eller andet tidspunkt må det accepteres af alle, også af socialdemokratiet, at der ikke er ubegrænsede midler til rådighed. Det burde være helt unødvendigt at minde om det kolossale underskud, vi opererer med på finansloven. Derfor må man ikke tale om hensynsløshed, når man henviser de store og formående kommuner ude i landet til at klare mere selv på dette område.

Jeg vil naturligvis, som det er sagt af andre, se på det forslag, som ministeren og regeringen vil fremkomme med. Jeg understreger, at hvis der kommer gode spareideer, så er der brug for dem også. Det er den barske virkelighed, som vi er nødt til at tage i betragtning, når vi behandler også tilskud til kulturelle formål, så beklageligt det end er. Det er jeg med ministeren ked af at vi er nødt til.

I øvrigt skal jeg henvise til, hvad vores ordfører sagde, da dette forslag første gang var til behandling.

Lembourn (KF):

Det er undertinden strengt at være politiker og for mig at skulle sige, at jeg stiller mig positivt til besparelser på kulturområdet, for det er jo ikke ligefrem det område, der er bedst stillet. Det er vel nok det, der er ringest stillet, og det, der burde være bedst stillet. Nå, men hvad, vi har jo alle vore interesser, og jeg tror, jeg sagde sidste gang, at når der skal spares, og det skal der altså, så må man lægge ryg til også på det område, som man er mest interesseret i selv, så der er vel ingen vej udenom.

Historien bag det foreliggende forslag er jo, at man først drøftede en lånerafgift, men undersøgelserne af dette forslag viste, at det ikke var nogen god idé. Det kunne ikke administreres, og det førte til urimeligheder. Man kunne forstå under diskussionen på bibliotekarerne, at når der endelig skulle spares, så foretrak man nedskæring i refusionsprocenterne. Det var egentlig den måde, man helst ville have det på, og det er altså det princip, som anvendes i det foreliggende forslag.

For mit partis vedkommende er der yderligere det at føje til, at vi i sin tid sammen med det, man kalder sparepartierne, indgik disse spareaftaler for at få finansieret skatenedsættelsen, og man løber jo ikke sådan uden videre fra en aftale.

Jeg er, som man også kan forudse, tilfreds med forslagets syn på forfatterfonden. Jeg tror, alle er klare over, at samtidig med at udgifterne til biblioteksvæsenet er steget meget kraftigt, er forfatterne blevet stillet ringere og ringere, og afgiften pr. bind er faldet gennem en årrække. Alle kan indse, at det er urimeligt, og det fremgår altså også af forslaget.

Nu meddeler ministeren, at han selv vil fremsætte et nyt forslag til lov om folkebiblioteker. Jeg ved ikke, om jeg forstod det rigtigt, men jeg opfattede det sådan, at der måske også var besparelser heri. Det siger sig selv, at kan vi få besparelser gennemført på en endnu bedre måde, end der ligger i dette forslag, og på en måde, som generer mindre, end det gør her, så er vi selvfølgelig helt åbne for en drøftelse af disse ting. Som tidligere ordførere har sagt det, må vi, når vi får det nye forslag, selvfølgelig se både på ministerens og på det foreliggende forslag i sammenhæng i udvalgsarbejdet.